

ՏԱՅ ՇԿՈՒՐ

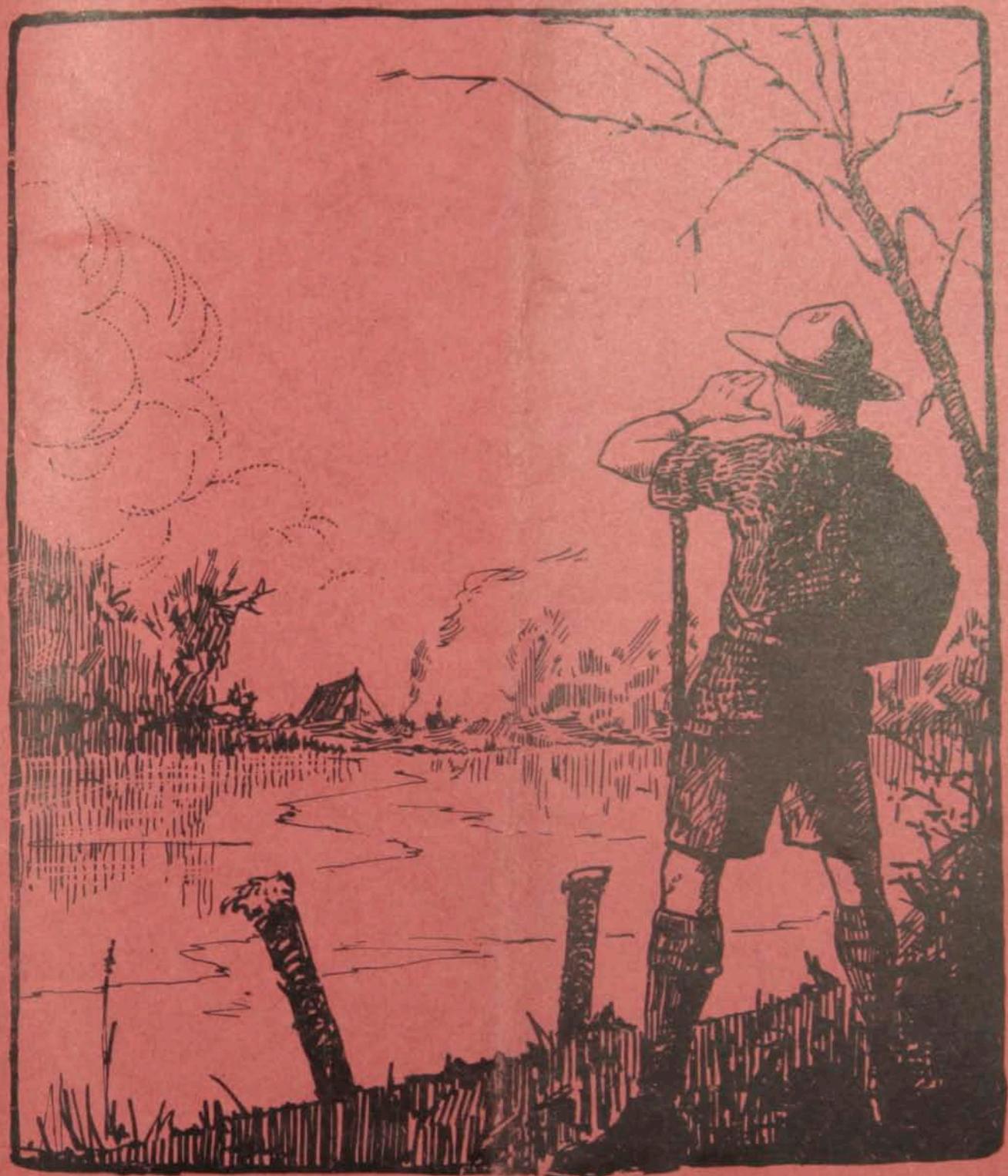
ՊՈՂԱՎՈՐԻ ԵՐԹ
ՀԱՅ ԱՆԴԻ ՏՆԵՐԻՆ
ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՄԵԽԻԹԵԱՆ
ՀԱՅՐԱՅՈՒՆ, 1918

HAÏ SCOUT

REVUE MENSUELLE

Organe
de l'Union Générale
Arménienne de Scoutisme
Fondée en 1918

Juil.-Nov. 4e ANNÉE, No 7-9 — 1934 — Խուլ.-Հուն. 9. ՀՐԱՄԱ, 9. ՏԾՈՒ, 10. ԴԻԿ 7-9

ՀԱՅ ՍԿԱՈՒՏ ՊԱՏԿԵՐԱՁԱՐԴ ԱՄՍԱԹԵՐԹ

ՏԱՐԵԿԱՆ ԲԱԺԱՆՈՐԴՈՒԹՅՈՒՆԻՒՆ ԿԱՆԿԵԿ

Ֆրանսական Սուրբա եւ Պալքանինք	20 Ֆրանֆ
Միւս բոլոր երկիրները	30 Ֆրանֆ
Բոյցը պատուինքու բաժանորդագրութիւնը ՊԱՐՏԱԿԱՐԻԶ	15 Ֆրանֆ
Համար՝ 2 Ֆրանֆ	

Պարզ համակ, յաղուած, նկար, թերթ, գիրք եւն., դրկել ճիշդ հետեւեալ հասցեով . —

Revue HAI-SCOUT

55, Rue de Meaux PARIS . XIX

Դրամ, ազատումագրեալ համակ, չէք, մանսարակ, դրկել հետեւեալ հասցեով . —

JIRAIR MINTANDIAN 4, Rue de Meaux PARIS-XIX

Ականուտական վերին Մարմնի և Ազգային պետի հասցեն է . —

Mr Krikor HAGOPIAN

4, Rue de la Paix BOIS-COLOMBES-Seine

ՀԱՅ ՍԿԱՈՒՏ ՄԵՇՏ ՊԱՏՐԱՍ ԽՈՍՏՈՒՄԻԴ ԵՒ ԴԱՒԱՆԱՆՔԻԴ : ԵՎԼԻՇ
ԳՈՐԾԱՀԱՆԱԶ ՈՒ ՃԵԳԱՊԱՀ :

ԶԵԿՈՋՅ . — 1 — Հ . Մ . Ը . Մ . ի եւ Հայ Ականուտներու բոլոր շրջաններէն կը խնդրուի օրինապահ ըլլալ իրենց տարեկան տուրքերու մասին :

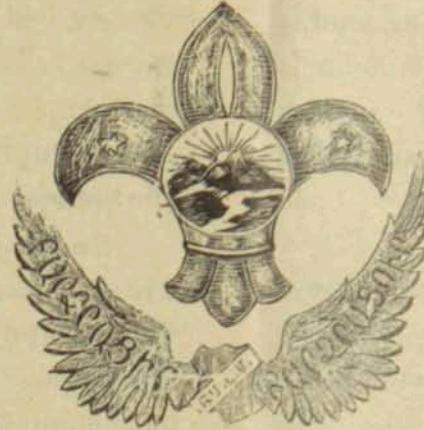
2 — Հ . Մ . Ը . Մ . ի եւ Հայ Ականուտներու Ամերիկայի, Պարսկաստանի, Ռումանիոյ, Պուլկարիոյ եւ Եգիպտոսի շրջաններէն կը խնդրուի կանոնաւոր կերպով տեղեակ պահել, քերքիս Վարչութիւնը, իրենց գործունեութեան մասին, դրկելով գրութիւն եւ նկար :

« ՀԱՅ ՍԿԱՈՒՏ »

ՄԵՐ ԲԱԺԱՆՈՐԴՆԵՐՈՒՆ ԵՒ ԳՈՐԾԱՀԱՆԵՐՈՒՆ

Մինչեւ դեկտեմբեր 1 իրենց պարտքը չի վճարողներուն, այլ եւս քերք չպիսի ուղարկուի :

ՏԱՅ ՄՎԱՆԻՐ

Գ. Տարի
թիւ
7-9

Պատօնաքերը հայ սկառուսներու բնդիանուր միութեան

1
Նոյեմբեր
1934

ՄԵՐ ԽՈՍՔ

Մեր խոսքը պարզ է։ Անգամ մը եւս կ'ուզենիք քացարել «Հ. Մ. Ը. Մ.» ի ձագումն ու գոյութեան իրաւունքը։

«Հ. Մ. Ը. Մ.» ը հիմնուեցաւ Կ. Պոլայ մէջ, 1918-ին, Զինադադարի յաշորդ օրերուն, վասերացուեցաւ Ազգ. Կեդր. Վարչութենին իրեւ Հայ Ազգ. Ընդհ. Միութիւն, եւ ունեցաւ իրեւ պատույ նախագահ՝ Զաւէն Պատրիարքը։ Այնուհետեւ ան դարձաւ օժանդակ մարմինը հայ ազգային վարժարաններուն՝ մատադ սերունդի՝ դաստիարակութեան գործին մէջ։

«Հ. Մ. Ը. Մ.» ի ծնունդը սակայն, պատահական երեւոյր մը չէր մեր ազգային կեանիքն մէջ, ոչ ալ խմբական քրմահանյքի մը մէկ խաղը եւ կամ սոսկ դմղերապաշտութեան տեսչ մը։

Ո՛չ, ան ազգային գերազոյն պէտքի մը արդիւնքն է։ Ցիշեցէ՛ք վայրկեան մը այդ օրերը՝ յիշեցէ՛ք այն հառաջանքը որ ծուխի մը պէս կը բարձրանար ամէն հայ պրէ. — Հայ չմնաց երկրին երեսին։

Ի՞նչ շուտ, ի՞նչ շուտ մոռցանիք այդ ծուխը։ Ամէն հայ հոգիի գերազոյն ու հըրամայական պահանջմքը այդ օրերուն մեր Ազգային Գոյութեան հարցն էր։ Ահա՝, այդ հրամայական պահանջմքն էր որ ծընունիդ տուա «Հ. Մ. Ը. Մ.» ին։

Քանի մը անձնուեր երիտասարդներ եիմք դրին անոր, իրենց ուժերուն ներած չափով, սատարելու մեր ցեղի գոյութեանը։

Մեր միակ սկզբունքն էր Հայ ժողովուրդի գոյութեանը. մեր միակ կրօնքն էր դարձեալ Հայ ժողովուրդի գոյութեանը։

Ընկը ամէն կարելին միայն ու միայն Հայ ժողովուրդի գոյութեան ի խնդիր։ Այս հաստատ ու անյեղլի վճիռով «Հ. Մ. Ը. Մ.» ը հրապարակ իջաւ, ու այդ նայատակին իրեւ միջոց ընտրեց Ակաուտիզմը ու Մարմնակրթանքը։

Որոշեցինք Սկառուտիզմին ու Մարմնակրթանքին մէջ ի մի հաւաքել մատադ սերունդը եւ այն բեկորները ցեղին, որոնք հրաշխով ազատուած, մերկ ու բռյիկ,

հիւծած ու սպառած, բայց գունդ առ
գունդ Պոլիս կը հասնէին անտառմերէն
ու քրքական որչերէն, ուր՝ անոնք խըմք-
ած էին կամ մեռնելու կամ քրքանալու:

Ո՞չ մէկ հոսանքի կողմ էինք. ոչ մէկ
դաւանանքի ու դասակարգի խորութիւն
կը դնէինք: Ամէնքն ալ անխոտիր հայ էին,
եւ ամէնքը անխոտիր եղբայր:

Մեր սկզբունքը նոյնը կը մնայ այ-
սօր, եւ նոյնը պիտի մնայ մինչեւ վերջ:
Նոյնը կը մնայ նաեւ մեր ընտրած միջո-
ցը:

Հաւատքն ունէինք մեր գործին, նոյն
հաւատքն ունինք այսօր, եօթնապատիկ
առաւել յոյժ:

Հասուատ համոզումն ունէինք նաեւ—
ու գայն կը պահենք մինչեւ այսօր —
այդ միջոցներու դերին ու արդիւնքին
մասին: Այդ համոզումը կուգար մեզի դա-
րերու խորքէն, եի՛ն ազգերու կեանէին...

Հի՛ն Յոյներու ողիմպիական խաղե-
րը մեզ կ'առաջնորդէին լուսավառ ջահե-
րու պէս: Ամէն թշնամութիւն վերջ կը
գտնէր այդ խաղերուն. Սպարտան ու Ա-
րէնք այդ տօներուն եղբայրացած իրենց
յաղքական մարզիկներուն արձանները կը
կեցնէին իրենց աստուածներու տաճար-
ներուն մէջ:

Հի՛ն պարսիկները դարե՛ր ու դարե՛ր
կրքած են իրենց սերունդները անոնց սոր-
վեցնելով միմիայն երեք բան, Ճի՛նսիլ,
նիղակ արձակել եւ ճշմարիս խօսիլ:

Նոյնը չի՛ն միքէ մեր նաւասարդ-
եան խաղերը, ուր՝ ձիարշաւներ, կառար-
շաւներ եւ զանազան ուժի փորձեր տեղի
կ'ունենային:

Հիներէն եկած մարմնակրքանքի այդ
հիմայքն ու ազգեցութիւնը այսօր իսկ,
այս ժամաներոդ դարուն, կը սաւառնի
դեռ բոլոր բազաքակիրք ազգերուն վե-
րեւ ու կը տիրապետէ նոր սերունդին:

Այս օրերուն միջազգային ողիմպիա-
կանները, սկառուտիզմը ու սոֆոլական

կազմակերպութիւնները միքէ շարունա-
կութիւնը չե՞ն անոնց:

« Հ. Մ. Ը. Մ. »ը քունդ հաւատացող
մը այդ Հինքն, ուզեց անոնց կողքին վեր-
ստեղծել նաեւ հայկական Նաւասարդը,
անոր շնորհիւ պրկելու նոր սերունդին
դնիդերները Հայ ուժով եւ Հայ հոգիով:

Յուսացուած արդիւնքը տուա՞ւ ան:
Այս հարցումին պատասխանը հարցուցէք
Պոլսէն մինչեւ Երեւան, Պոլսէն մինչեւ
Ամերիկա, Երոպա, մինչեւ Սուրբիա և
Եգիպտոս նոր հասակ նետող սերունդին:
Անոնք իրական հետեարներ պիտի պատ-
մեն ձեզի:

Բայց մենք չենք ուզեր կանգ առնել
այդ անցեալին առջեւ, որովհետեւ ներ -
կան աւելի քան երբե՛ք իրամայական է,
ու կ'ուզենք հարց տալ մեզի. — Կասա-
րելիք գործ ունի՞նք այսօր:

Այն', եղբայրնե՛ր, առաւել քան եր-
բե՛ք:

Մեր ազգային գոյութեան խնդիրը
այսօր եօթն անգամ աւելի ծանր է քան
ինչ որ երեկը: Մեր ժողովուրդի կէսէն
աւելին կը հիւծի աշխարհի չորս ծագե-
րուն ցան ու ցրիւ: Զուլման ու այլասեր-
ման վտանգը դամոկլեան սուրի պէս
կախուած է մեր մատաղ սերունդի վզին,
որոնիք կը կազմեն մեր ցեղին ապազան:

Հայ ժողովուրդը « Ապրիլ 24 »ի ե-
ղեններ շատ անգամ ունեցեր է. բայց, ոչ
մէկ անգամ Հայ ժողովուրդը այնիան
ախտաւոր հոգերամութիւն ունեցեր է որ-
քան այսօր: Ոչ մէկ անգամ Հայ ժողո-
վուրդը այսպէս զանգուածով ծառայած
է իր աւանդութիւններուն ու մեռելներուն
դէմ եւ հայենած իր սրբութիւններուն:

Գիտակցօրէն թէ անգիտակցօրէն Հայ
ժողովուրդը անձնասպանութիւն կը փոր-
ձէ: Այս ահաւոր ախտն է որ վերջ տուած
է բազմարիւ պատմական ազգերու կեան-
ին :

Այս ահաւոր կացութեան առջեւ պէտք

է որ հայ երիտասարդները միահամուռ ծառաման, պէտք է որ անոնք միաման ու ձեռք ձեռքի եղբայրորդն գործեն եւ եօր- նալատիկ առաւել յոյժ, եթէ չենք ու- զեր որ մեր պատմութիւնը սեւ վնիո մը արձանագրէ մեր նակտին վրայ:

Ամէն սնուսի վէն կը հեռացնէ մեզ մեր նալատակէն: Ոչ ինչ կայ աւելի նուի- րական քան մեր ազգային գոյութիւնը: Տարակարծութիւններու ժամանակը չէ այժմ ամէն կիրք պէտք է լու: **ՀԱՅՈՒ- ԹԻՒՆԸ ԱՄԷՆ ԲԱՆԵ ՎԵՐ:**

Երիտասարդ եղբայրներ, ամէն ժա- մանակի ու միջավայրի համար՝ **Նոր սե- րունդն** է որ հիմքը կը կազմէ ազգի մը գոյութեան: Առանց նոր սերունդի անհր- նար կը դառնայ ազգի մը գոյութիւնը: Նոր սերունդը եթէ կայ, Ազգը կայ. այ- լապէս կը կորսուինք: Նոր սերունդն է աղբիւրը ամէն Փիզիքական ու մտաւոր ուժի, որ կը վարէ ազգի մը նակատա- գիրը:

Արդ, մեր խօսքն է մեր **Ազգունքը**, այն է առանց դաւանանքի, հատուածի ու դասակարգի խորութեան, լծուիլ գործի, մեր տառապէալ ու պատուական ցեղի գո- յութեան ի խնդիր: Մեոցնենիք ժամանա- կի մը համար մեր եսական սին ձգտում- ներն ու փառքները: Զեռք – ձեռքի պատ- րաստենիք Փիզիքապէս, մտաւորապէս բայց, մանաւանդ **Նկարագրով** ուժեղ սե- րունդ մը, սերունդ մը Հայ ուժով, Հայ մտքով եւ Հայ Հոգիով:

Այդ կը պահանջէ մեզմէ Հայ Ազգը, որուն մենք ամէնիս պարտաւոր ենք ու պատասխանառու:

Ծա՞նը ու Հսկա՞յ աշխատանք մը կը փոռուի մեր առջեւ, բայց, քիչ են մշակ- ները:

Ու այդ աշխատանքը կատարելու հա- մար, այս գաղթաշխարհին մէջ գրեթէ բոլոր ասպարեզները փակ են մեր առջեւ:

Մէկ հատիկ դուռը, որ այսօր տակա-

ւին բաց կը մնայ մեր առջեւ, այդ բնու- րեան ծոցն է: Հո՛ն է մինակ, որ հայ երի- տասարդը հպարտ ու բարձրաբնակատ կրնայ կենալ բոլոր ազգերու մարզիկներու կողքին ու պանծացնել հայ դնդերին ու հայ ոգիին շնորհն ու արժէքը:

Դարձեալ այդ դաշտին վրայ է, որ, անխոտիր ամէն հայ սիրու կ'ուռի ազգային միեւնոյն կարօտովը, միեւնոյն հոգիովն ու հպարտութեամբը ի տես իր արի մար- զիկներուն եւ սկառուտներու առնական զնացքին:

Դեռ շատ բարմ են Գատը – Գիւղի պատմական ողիմպիականներն ու այդ առքիւ բափուած ուրախութեան ար- ցունեները: Բայց, բողովնիք զանոնիք: Ե- րեք տարիէ ի վեր Հալեպի «Հ. Մ. Յ. Մ.» ի դաշտին վրայ աւելի քան «10,000» տասը հազար հայութիւն, եղբայրական մքնոլորտի մը մէջ, ու արտասուաթոր աշխերով կ'ողջունէ իր մարզիկներն ու սկառուտները: Քանի՛ – քանի՛ օտարացած հայեր ի տես սկառուտներու տողանցքին լացեր են դառնապէս:

Ֆուրպօլի օտար դաշտերուն վրայ, քանի՛ – քանի՛ անգամ հազարաւոր հայ ժողովուրդ գլխիվայր դարձած է խելա- յեղօրէն ի տես Դամասկոսի «Հ. Մ. Յ. Մ.» ի յաղթական խումբին:

Այդ դաշտերուն վրայ կարելի է մի- այն զգալ ու ապրիլ այն երաշքը որ կը կա- տարեն մեր անուշիկ սկառուտներն ու աս- պետ մարզիկները իրենց ջլեպինդ սրունի- ներու ներդաշնակ ուժին բափովը:

Զափազանցութիւն չէ եթէ ըսեմ քէ՝ ամրող տարուայ մը բանախօսութիւննե- րը չեն ձեր այն ազդեցութիւնը, ինչ որ կուտան քանի մը մրցումները եւ սկառ- տական արշաւները: Դպրոցական ամրող շրջանէ մը աւելի կ'ազդուի երեխան հայ մարզիկին պրկուած դնդերը, վազքն ու ոստումը տեսնելով եւ հայ սկառութի աս- պետական կենցազը գործադրելով:

Ահա՛, այս աշխատանիքն է որ կը կատարէ «Հ. Մ. Ը. Մ.»ը, ու դեռ, աւա՞լ, նոյնինքն հայերուս կողմէ՝ դիտումնառը արգելվներ կը յարուցուին այս գեղեցիկ ու ստեղծագործ աշխատանիքին դէմ։

Հրամայական պարտք մըն է, ի սէր մեր ազգային գոյութեան, ի սէր օտարութեան մէջ այլասերուող ու հիւծուող մեր մատաղ սերունդին բոլորուիլ «Հ. Մ. Ը. Մ.»ին շուրջ ու զօրավիգ ըլլալ անոր։ Գոնէ արգելվ չհանդիսանալ։

Ահա՛, մեր խօսքը։

Չենք ուզեր կանգ առնել այն բուրիններուն ու դժուարութիններուն առ-

ջեւ, որ հնու, հոն կ'ըլլան «Հ. Մ. Ը. Մ.»ի դէմ։

Կ'ըսենք միայն, մե՛զք է հակառակիլ այսպիսի Միութեան մը եւ կասեցնել անոր յառաջդիմութիւնը։ Միութիւն մը, որ անխտրական է, որ Հայ է միայն, իր ուկորովն ու ծուծովը, ու նուիրուած հայ ոգիի պաշտպանութեան։

Ամօր է զայն հարուածել որովհետեւ ան ազգային գոյները կը պարզէ՝ իրեւ խորհրդանշան։

«Հ. Մ. Ը. Ը. Մ.»ը գուտ ազգային Միութիւն մըն է, եւ ոչ մէկի ազդեցութեան ենթակայ, ի բաց առեալ Հայ Ոգին։

Ահա՛ մեր խօսքը։

ԿԱՐԵՒՈՐ

ԿԸ ԽՆԴՐՈՒԻԻ Հ. Մ. Ը. Մ. ի եւ Հայ Սկառուտներու բոլոր չըջաններէն եւ մասնաճիւղերն՝

1.— Իրենց որոշ հասցէն դրկել մեզ անյապազ։

2.— Իրենց գործունէութեան մասին օրը օրին թղթակցութիւններ եւ տեղեկութիւններ դրկել կարճ ու ամփոփ եւ ընթեռնելի գիրով, մասնաւորապէս օտար եւ յատուկ անունները որոշ գրել։

3.— Մինչեւ Հ. Մ. Ը. Մ. ի մարզական թերթի մը հրատարակումը, սկառուտականը եւ մարզականը զատ զատ թուղթերու վրայ գրել, առանց իրար խառնելու։ Նկարներու տակ յատակ գրել բացատրութիւնները։

4.— Տեղեկացնել քանի օրինակ թերթ կ'ուղղուի եւ սպառումի համար պատասխանատու անձ մը ցուցնել, եւ աւելցած թիւերը դրկել մեզի, ծախուածներուն գրամով, եւ ատենին։

5.— Լրջօրէն նկատի առնել, բոլոր չարքային Գայլիկ, Ծիծեռնակ, Սկառուտ, Կայտ Երից եւ աստիճանաւորներու պարտաւորիչ բաժանորդագրութիւնը որը կ'արժէ 15 ֆր., պաշտօնաթերթը ողջ պահելու միակ միջոցը։ Այս թերթը անոնցն է, եւ օրէ օր զուտ սկառուտական պիտի զառնայ, եթէ պարտականութիւննին կատարեն։

Կ'ՈՂՋՈՒՆԵՐՓ

« Հ. Մ. Բ. Մ. »ի Սկառուտ. Վերին Մարմինը ապնիւ զաղափարն ունեցած է « Հայ Սկառուտ »ի բացառիկ թիւ մը նուիրելու Սուրբոյ և Լիբանանի շրջանին:

Այս դեղեցիկ առթիւ՝ մեր 15 ժամանակիցերու վարչութիւններուն, մարզիկներուն ու սկառուտներուն անունով՝

Կ'ողջունե՞նք յիշատակը. մեր նահատակ ու հանդուցեալ եղբայրներուն՝ Շաւարչին, Զերաղին, Գույլումճեանին, Զէննէանին, Գալէնտէրեանին ու Յ. Գաղանճանին և այն ամէնուն, որոնք ինկան « Հ. Մ. Բ. Մ. »ի պատիւն ու ողին դրկած մինչեւ իրենց վերջին շունչը:

Կ'ողջունե՞նք « Հ. Մ. Բ. Մ. »ի մեր հիմնագիր եղբայրներն ու մարզիկները, որոնք այս մեծ ու ազնիւ ընտանիքը պարզեցին « Հ. Մ. Բ. Մ. »ին:

Կ'ողջունե՞նք Սկառուտ Մեծ Պետք Լորտ Բատրքն Փառուլը, ու կը մաղթենք իրեն երկար կեանք, որ այսպիսի սիրոյ և եղբայրութեան միութիւն մը պարզեւեց մարդկութեան:

Կ'ողջունե՞նք մեր Սկառուտ Վերին Մարմինը և մեր սիրեցեալ Ազգ. Սկառուտ պետ եղբայր Գ. Յակոբեանը, և սկառուտներուն Հայր՝ Ն. Օհանեանը, որոնք երդուեալ հրեշտակներու նման կանգուն կը մնան մեր սկառուտ եղբայրներու շարքերուն առջեւ, և թեւ ու թիկունք կ'ըլ-

լան անսնց :

Կ'ողջունե՞նք մեր քոյլը ըրջաններուն Ֆրանսայի, Յունաստանի, Պուլկարիոյ, Ռումանիոյ, Ամերիկայի և եղիպտոսի Մարմինները, սկառուտներն ու մարզիկները, որոնք ամէն տեղ վառ կը պահեն « Հ. Մ. Բ. Մ. »ի ողին ու բարձր կը պահեն անոր գրօշը:

Կ'ողջունե՞նք մայր երկրի մեր մարզիկ ու սկառուտ եղբայրները որոնք Հայ դնդերին ու հոգիին ուժն ու չնորհը կը պահծացնեն Արարատեան դաշտերուն մէջ:

Կ'ողջունե՞նք նաև մեր մարզիկ ու սկառուտ բոլոր անջատ խումբերը, որոնք կը աքնին Հայ ողին վառ ու բարձր պահեւու. Կ'ողջունե՞նք ու կը մաղթենք, որ գեղեցիկ օր մը ամէնքս մէկ, մէկ շարքի մէջ ողջունենք Հայ փառապահները:

Եւ վերջապէս կ'ողջունե՞նք Քեղ, ո՞վ պաշտելի ու սիրելի Հայ ժողովուրդ, որ փոռւած ես ցրի՛ւ - ցրի՛ւ աշխարհի չորս ծագերուն, այսու ամենայնիւ միշտ թեւ ու թիկունք կ'ըլլառ քու սկառուտ և մարդիկ զաւակներուդ, ու չես խնայեր անոնց ամէն օժանդակութիւն ... :

Ողջո՞յն եւ յարդա՞նք Քեղ ... :

« Հ. Մ. Բ. Մ. »ի ՍՈՒՐԲԻՈՅ ԵՒ ԼԻԲԱՆԱՆԻ
ՇՐՋ. ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ

Պէյրուր, 2 Յունիս 1934

ՄԵԿՆՈՒՄ. — Եղբայր Օննիկ Եազմանեան մեկնեցաւ Ստոկհոլմ, մարմնակըրքանի քաղաւորական բարձրագոյն վարժարանի դասընթացքներուն հետեւելու. « Հայ Սկառուտ »ը ջերմագին յաջողուրիւներ կը մաղքէ իրեն:

ՍԿԱՌԻՑԻՉՄԻ ԾԱԳՈՒՄԸ ՀԱՅՈՑ ՄԵԶ

Անշուշտ հետաքրքրական է զիտնալթէ սկառուտիզմը մեր մէջ ո՞ր թուականներուն մուտք գործած է, քանի որ ամէն մարդ կը կարծէ թէ անիկա 1908 թուականներուն սկսուած գործ մըն է: Պիտի չահամ հոս հակիրճ կերպով մեր սկառուտիզմի պատմականը ընել որ մեզի կուղայ 17-րդ դարէն: Թերեւս ընթերցողներէն չատեր աղղային յաւակնութեան մը վերապրեն զայն, բայց ինչ ընել որ իրականութիւն է այդ եւ պատմութիւնը արձանագրած է զայն: Այսպէս պրովոդ աչքերէ չէ խուսափած էջմիածնայ «Արարատ» թերթի հին թիւերէն մէկուն մէջ կանոնագրութիւնը մը, որ 1680-ական թուականներէն սկսելով մինչեւ 19-րդ դարու սկիզբները յաջորդաբար վաւերացուած է էջմիածնի Եղիազար, Աղեքսանդր եւ Յովսէփ Արզութեանց կաթողիկոսներէն, ու ամենէն վերջը Պեսարապիոյ Գրիգոր արքեպիսկոպոսէն: Սոյն կանոնագրութիւնը կը պատկանի Մոլտաւիոյ քաղաքներու հայ երիտասարդներու կաղմակերպութեան որուն անգամները կտրին կը կոչտէին: Թէ ուսկի՞ց ծագում առած է այդ միութիւնը, այդ մասին որոշ փաստ կարելի չէ եղած ձեռք ձեր, սակայն կ'ենթագրուի, որ Մոլտաւիոյ հայութիւնը ուրիշ տեղերէ զաղթելով, իրեն հետ ըերած է նաև այդ կաղմակերպութիւնը: Ուրեմն կը տեսնուի որ մօտաւորապէս երկուքուկէս դար առաջ մեր պապերը պէտքը զգացեր են այդ տեսակ միութեան մը որը 200 տարիի չափ կեանք է ունեցեր, ոչ անկախ եւ կրօնական ոգով սնած մարդոց հովանին տակ, որպէս զի իրենց հարազատները օտար միջավայրի մէջ չի կորսուին, չի ձուլուին եւ չի մոռնան իրենց աղգն ու եկեղեցին:

Որպէս զի աւելի որոշ կերպով ըմ-

բոնուի այս պարագան, ստորեւ մէջ կը բերենք այդ միութեան ծրագրէն մասեր բաղդատելու համար զայն ներկային հետ :

Յ07. 1. — Պատանին 12 տարեկանը մանելուն պէս, իր հաղորդութիւնը ստանալէ եւ երդումը ընելէ ետք, պարտաւորէր անդամ ըլլալ այդ միութեան՝ ստանալով կտրին անունը, մինչեւ ամուսնացած օրը :

2) Ամէն օր ներկայ ըլլալ եկեղեցին եւ կիրակի օրերը պատարագի անպայման :

3) Հայու մը ամուսնացած կամ մեռած ատեն, անպայման ներկայ դտնուիլ եւ մասնակցիլ երգեցողութիւններուն :

4) Տօնական օրերը խմբապետին տունը չնորհաւորութեան երթալ եւ յետոյ անոր առաջնորդութեամբ բոլոր հայերու տուները այցելել եւ չնորհաւորել:

5) Ամէն շաբաթ օր հոգեհանդիսականարել տալ մեռնող կտրիձներու հոգւոյն համար:

6) Կտրիձները իրենց թիւին համեմատ կ'ունենան խմբապետներ, որոնք ընտրուած պիտի ըլլային պատանիներու միութեան կողմէ եւ վաւերացուած քաղաքի Ծերերու ժողովէն:

7) Խմբապետը պարտաւոր էր հսկել կտրիններու բարոյական եւ մարմնական վիճակին վրայ եւ ողոցմէ պահանջել կատարեալ կարգապահութիւն եւ բացարձակ հնագանդութիւն:

8) Ով որ կանոնագրութեան հակառակ կը շարժէր, իր ըրած յանձանքին եւ տատիճանին համեմատ դրամական տուգանքի կ'ենթարկուէր. պատիժը աւելի սաստիկ կ'ըլլար եթէ յանցաւորը խմբապետ մըն էր:

9) Խմբապետը եթէ զինով կամ ըար-

կացած էր, արտօնուած չէր ո եւ է դա-
տավարութիւն ընել, նկատելով որ կարե-
լի չէ արդար որոշում մը սպասել ցրուած
միտքէ մը :

10) Խմբապետի մը վճիռը անդառնա-
լի էր այնպէս որ եթէ կտրիծին ծնողքը ի
նպաստ իր զաւկին միջամտէր, թէ ծնող-
քը եւ թէ կտրիծը կ'ենթարկուէին դրա-
մական տուգանքի :

11) Խմբապետ մը պէտք էր բոլորին
վսահութիւնը շահած եւ անկողմնակալ
մէկը ըլլար եւ իր տուած վճիռներն ալ
խղճմորէն արուած ըլլային :

12) Խմբապետը պարտաւոր էր իր
կտրիծներուն խնայողութիւններ ընել
տալ որպէս զի անոնք նիւթապէս ալ լաւ
վիճակ մը ունենային :

13) Խմբապետը պարտաւոր էր նաև
կտրիծները միշտ իրարու քով հաւաքել եւ
առիթներ ստեղծել որ անոնք իրարու հետ
շիման մէջ գտնուէին (ինչպէս են մէր բա-
նակումները) . այդ տեսակ հաւաքումնե-

րէ բացակայողները դրամական տուգան-
քի կ'ենթարկուէին :

14) Տղաքը ստիպուած էին իրարու
վրայ հսկել եւ պարտաւոր՝ ընկերոջը մէկ
սխալը անոր զգացնել :

Ուրեմն, կը տեսնուի, որ այն ատեն
ալ աղայոց կը սորվեցնեն եզեր ըլլալ հը-
նաղանդ, խնայող, բարեկիրթ, յարզող,
օգնող, աղգասէր եւ ինչ որ մենք կը սոր-
վեցնենք այսօր, աւելի աղատ եւ անկաշ-
կանդ օրէնքներով, վասն զի, ինչպէս այն
ատեն նոյնպէս եւ այսօր համոզուած ենք
որ առանց առոնց կարելի չէ պատրաստել
բաղձալի մարզը եւ օրինաւոր քաղաքա-
ցին : Ահա քանի մը տողերով հին սկզբու-
տիզմի պատմութիւնը եւ ըմբռնումը մեր
մէջ :

ՀԱՅԶԱՆՁԵԱՆ

« Մարգիկ »

Պարբերական « Հ. Մ. Բ. Մ. »ի

Պուլկարփոյ Շրջանի

1 սեպտ. 1925

ՍԿԱՌԻՑԱԿԱՆ ՇԱՐԺՄԱՆ ԿԸՐԵՒՈՐՈՒԹԻՒՆԸ ՍՈՒՐԻՈՅ ՄԷՋ

Սուրիա ժամանումէս գրեթէ անմի-
ջապէս յետոյ, երկու անդամ առիթը ու-
նեցայ շրջագայելու Հիւսիսային Սուրիոյ
հայաշատ շրջանները, եւ հազարտութեամբ
կարելի է ըսել թէ խոստմնալից պատանե-
կութիւն մը հասակ նետելու վրայ է այս
չերընկալ հողամասերուն վրայ :

Նմանապէս ներկայ գտնուեցայ Հա-
յափի վերջի սկառատական բանակումնե-
րուն, մէկ երկու օր ապրեցայ անոնց տա-
քուկ շունչով եւ գրեթէ ծանօթացայ թէ
ի՞նչ բան կը պակսէր անոնցմէ եւ թէ ի՞նչ
բան կարելի էր ապագային ընել :

Սուրիոյ մէջ ներկայիս կը զանուին
130 հազարէ աւելի հայրենակիցներ, ո -
րոնք ընդհանրապէս իրարու մօտ կ'ապրին

եւ զաւակներնին կ'ուսանին 80-է աւելի
աղղային վարժարաններու մէջ : Պղտիկ-
ներուն ընդհանուր թիւը 30 հազարի կը
մօտենայ, թիւ մը որ միայն Հայաստանի
մեր եղբայրներուն քանակէն սղակաս է :
Հետեւարար՝ Սուրիա կարելի է նկատել
փոքրիկ Հայաստան մը, որ անզեկ է եւ ա-
պագայի պատրաստութեան համար վե-
րին Մարմնոյ մը կը կարօտի, այսինքն՝
մասնագէտ առաջնորդներու :

Սուրիոյ հայութեան կէսը մեծ քա-
ղաքներու մէջ կ'ապրի, միայն մնացեա-
լը՝ գիւղերու մէջ, յաճախ ալ հոծ թիւով :

Քաղաքներու, մասնաւորաբար Հալէ-
պի եւ Պէյրութի մէջ, հայ պատանեկու-
թիւնը ժամանցի միջոցներէ շախաղանց

զուրկ է . Երբեմն միայն ֆութպոլի մըրցումները անոնց հաճելի ժամադրավայրը կ'ըլլան , ուրկէ յաճախ կը վերադառնան իրենց ծնողքներէն եւ ուսուցիչներէն ստացած բարոյական պաշտոնին ալ ... վրայ տալով :

Իսկ դիւզերու մէջ պղտիկները ընդհանրապէս վաղոց կոչուած՝ փոշիի թունաւոր անապատներուն մէջ , կիղիչ արեւին տակ կը տապլտիին , կը կոռուին , կը

ուրուած են : Այսօր հաց մը կը հայթայթեն . լաւ կը վճարեն աղտոտ գրոսատեղիներու գիշերաջղիկներուն , սակայն պատմական աղնիւ ցեղ մը դէպի անդունդը կը զլտորի անոնց անիծեա'լ գարշապարներուն տակ :

Թերեւս ըսուի թէ յետպատերազմեան շրջանի աւերներն են ասոնք : Կը հարցընեմ , մեր բնակելիք տունը , յոյսը եւ պատըսպարանը , կրնա՞նք բաղդին թողուլ որ

ՍՈՒՐԵՈՅ ՇՐՋ. ՊԵՅՐՈՒԹԻ ԵԽԳԸՐԸՔ - ԽԱՆԻ ՍԿԱՌԻՑՆԵՐԸ

հայհոյն եւ կը ... կորսուին :

Տարիներէ ի վեր լքուած այս անմեղ ձագուկներէն հասակ առած շիք միւսիւներու հանդիպեցայ , հետամուտ եղայ անոնց ճակատագրի գաղտնիքներուն եւ տունց չափազանցելու կարելի է վստահիւ այն հաւասարիքներուն թէ՝ մեծ քաղաքներու ներկայ երիտասարդութեան Երեք քառորդէն գրեթէ ազգը սպասելիք մը չունի . անոնց արիւնը եւ հողին թունա-

կործանի եւ բոլո՛րո բացօղեայ ապրող զնչուներ լվանք : Մեզ համար հարկը այն չէ թէ ուրիշ ազգեր ի՞նչ փորձանքներու , ի՞նչ վիճակներու ենթարկուած են . մեզ համար կենսականն է՝ փրկել որքան որ կարելի է եւ ամե՞ն բանաւոր միջոցներով :

Հ . Մ . Բ . Մ . անտարբեր կրնա՞յ ըլլալ որ հայութեան կոկոնները ամօթալի մահով մը մեռնին եւ կամ թէ ապրելով՝ թոյն պատուաստեն այն սերունդին՝ որ

Արարատներ սլիտի մազլցի վաղը, ուշ
կամ կանուխ :

Զարիքին առաջքը առնելու համար
պայքարը խիստ անբաւարար դառայ ուր
որ գացի : Մեր կազմակերպութիւնը կայ
եւ կ'ապրի, բայց ամէն տեղ թուլութիւն,
շուարում մը կայ . բան մը ընելու կամքը
կ'ապրի, բայց մզիչ ոյժը կը պակսի միշտ :

Սուրիոյ հայ սկառաւներուն թիւը ներ-
կայիս թէեւ 800-ի կը հասնի, սակայն
վախնամ որ անոնցմէ շատերը հազուսով
սկառւս են եւ հոգեկան դաստիարակու-
թինէ զուրկ մնացեր են : Չեմ ուզեր օրի-
նակներով խօսիլ, սակայն ասլրեցայ ըս-
կառաւներու եւ պետերու մօտ որոնք ոչ
միայն սերունդին օգտակար չեն կրնար
ըլլալ, այլ նոյն իսկ աղարտ կը բերեն Հ.
Մ. Լ. Մ. ի գաղափարականին :

1918-ի յաջորդող շրջանին Հ. Մ. Լ.
Մ. ի Պալսոյ երջանկայիշատակ - կեղը .
վարչութիւնը ինքնարերարար իր օգտա-
շատ գործակցութիւնը կը բերէր հեռաւոր
Հայաստանի սահմաններէն ներս, սկառ-
աւական հսկայ առաքելութիւնով մը, ա-
ռանց նիւթական միջոցներու տեր ըլլա-
լու : ՍԿԱՌԻՏԼ ՊԱՐՏԱՒԽՈՐ է ՀԱՍՆԵԼՈՒ
ՀՄՆ ՈՒՐ ՈՐ ԻՐԵՆ ՊէՏՔԸ ԶԳԱԼԻ է,
ԵԹԷ ՆՈՅՆԻՄԿ ՃԱՄԲՈՆ ՊԻՏԻ ՄԵՌՆԻ :

Հայաստանի ներկայ մարզական եւ
սկառաւական հսկայաքայլ յառաջադի -
մութիւններուն բուն աղբիւրը անուրա -
նալի է որ Հ. Մ. Լ. Մ. ը եղած է իր ա-
ռաքեալներուն ջանքերուն շնորհիւ : Ան-
մուռանալի եղբայր Վահան Զերազ մեզ
1919-ի առենները կը գրէր որ՝ հոն տեղի
մեր ցեղակիցները տարօրինակ մարդիկ
են. մարզանքի մասին ո՞չ մէկ գաղափար
ունին. օր մը իր տղոցը վազելու փորձեր
կատարել կուտայ, գիւղացիները յիմար-
ներ կարծելով բահերով եւ բրիչներով
հալածեր են մեր . . . աթէթները . . . Սա-
կայն տաժանակիր աշխատանքներէ յե -
տոյ, նոյն եղրօր բառերով « ստահակնե-

րէն պատրաստուած անման Հ. Մ. Լ.
Մ. ականները » այսօր հայրենիքի վերա-
շնութեան բաւագոյն աստղածները դար-
ձած են : Եւ զոհ ենք :

Բայց հիմտ ի՞նչ կ'ընենք, ո՞ր հաւա-
ցը նստեր հաւկիթ կ'ածենք . ո՞ւր են մեր
նոր ձագուելները . . . Փարիզի Հ. Մ. Լ.
Մ. ը իր նախորդին ճամրէն կ'ընթանա՞յ .
դազութներու հետ ի՞նչպէս կապուած է
եւ ուղղակի իր ջանքերուն շնորհիւ ի՞նչ
շօշափելի արդիւնք ձեռք բերուած է :

Սուրիոյ խղճալի վիճակը ինձ համար
շատ յուսալքիչ է . Փարիզ հարկ էր որ
զրադէր Սուրիայով եւ այսօր ահազին
թիւով երխասարդներ ամօթալի մահ -
ուան զոհ չէին դառնար :

Ես կ'անդիտանամ թէ՝ երբեք որ եւ է
Հ. Մ. Լ. Մ. ևան դործիչ շրջանները պլր-
առյուի ելե՞ր է . ի՞նչ աեսեր է, ի՞նչ ցա-
մը քաշեր է եւ ի՞նչ զարժաններ առա -
ջարկիր է եւ արդի՞ւնքը :

Գոյնզգոյն կազմակերպութիւնները
ճանճերու նման աշխարհիւ շրջանը կ'ը-
նեն նոր անդամներ ճարկու, նոր ուժեր
հաւաքելու համար : Մեր զաւակները հո-
գինին, սրտերնին բացեր մեղ կը սպասեն
եւ մենք կունակ ենք դարձուցեր . շիտակ
չէ՞ ասիկա :

Հ. Մ. Լ. Մ. ի նահատակներուն վլ-
րայ յաճախ լացող մեր Մեծ Եղբայրնե-
րուն մէկ թելազրութիւն մը ունիմ . ա-
տենուան մը համար հանգիստ քողէ՞մ մեր
մեռելները եւ եթէ կ'ուզէք յաւերժացնել
անոնց ոսկերտիքներուն իսկ փափաքը,
լրջօրէն եւ անկեղծօրէն շարունակեցէք
եւ լրացուցէք անոնց կիսկատար գործը .
ասիկա հաղար պատարագներէ աւելին
կ'արժէ :

Սուրիոյ այս լքեալ վիճակը պատիւ
չի բերեր Հ. Մ. Լ. Մ. ի եւ պէտք է ան-
միջապէս արքնեալ եւ քիչ մըն աւ չար-
ժիւլ :

Ս. ՓԱՓԱՋԵԱՆ

ԵՅԼՍՈՒՐՄԱՆ ՈՒ ԶՈՒԼՄԱՆ ՎՃԱՆԴԻՆ ԴԵՄ

«Հայութիւնը ամեն բանէ վեր»

Միայն ջարդերն ու տեղահանութիւնները չեն որ կը սպառնան ազգերու բնաջրն ջման, այլասէրումի ու ճուղումի վրանդը ամենէն ահաւորն է արդ տեսակէտով:

Քանի՞ - քանի՞ ազգեր անհետացեր են աշխարհի երեսէն այս ճերմակ ջար - դով: Միմիայն մեր ժողովուրդի մէջէն կարելի է յիշել բազմաթիւ գաղութներ որոնք հալած են այդ ճամբով. ու այդ ճամբուն մէջն է որ կը զանուի զրեթէ հայութեան կէսը այսօր:

Իսկ մենք, կլանուած ճղճիմ հաշիւներով, դեռ չենք անդրադառնար մեր ահաւոր կացութեան:

Պէտք է - զոնէ ժամանակի մը համար - դադրին վէճերը, լուն կիրքերը. անխորի ամէն հայու նշանաբանը պէտք է բլայ, Հայութիւնը ամեն բանէ վեր. ու ազդովին այդ ժամին պէտք է ժտածենք, այդ ժամին պէտք է զործենք:

Կղերական թէ աշխարհական, կու - սակցական թէ անկուսակցական հայութեան ժաման պէտք է զործեն. վասն զի Հայութիւնը վեր է եկեղեցիէն, վեր է կը բօնքէն, ու կուսակցութիւններէն. Եկեղեցին ու կուսակցութիւնները ազգին համար են. առանց ազդութեան անոնք կը դադրին գոյութիւն ունենալէ:

Որո՞նք են այն ազգակները, որոնք կրնան պատնէլ կենալ այս ճերմակ ջարդին դէմ, եւ որոնց վրայ պէտք է կեդրոնացնենք մեր ժտածումները զանոնք ի սպաս դնելու Հայութեան գոյութիւնը պահպանելու մէ՛ծ ու վսե՛մ զործին:

Այդ ազգակներէն առաջինը կը հանդիսանայ ընտանիքը. ընտանիքը ազգին մէկ մանրանկարն է եւ անոր հիմունքը. ծնողըն է որ կը ստեղծէ մանկան հոգին ու

կը մէծցնէ զայն, ծնողքն է որ անոր կուտայ նկարագիր կոչուածը: «Այսպիսի հօր՝ այսպիսի որդի», ասիկա դարձերէն եկող ճշմարտութիւն մըն է. նոյնպիսի ճշմարտութիւն մըն է նաև թէ ոչ մէկ դաստիարակութիւն կրնայ հաւասարի ընտանեկան դաստիարակութեան:

Ծանօթ չէ^o մեղի արդեօք ընտանիքին դերը մասնաւորապէս մեր ազգային կեանքին մէջ. ո՞վ չի գիտեր թէ ի՞նչ է եղած հայ մայրը ընտանիքին, ազգին ու հայրենիքին համար: Մայրը, իբրեւ գերազանց բարին, սիրելին ու պաշտելին, միացուցած ենք նաև հայրենիքին հետ ու զայն կոչած ենք Մայրը Հայրենիք: Ի՞նչ խօսք, օրօրոցին վրայ մօր մը օրօրը կը բաւէր երեխան հայ պահելու, հայ մեծցնելու:

Տարագրութեան մէջ, մայր մը կը կորսնցնէ իր ամուսինն ու բոլոր զաւակները ու կը մնայ իրեն փոքրիկ աղջիկ մը. ան ալ կը յափշտակեն ու կը տանին: Զինազադարէն յետոյ խեղճ այրին կը հասնի Հալէպ, հոն իր կեանքը կը պահէ ասոր անոր քով զանազան աշխատանքներ կատարելով: Մօր սիրտը, անվերջ կը կծկտայ իր աղջնակին համար. մօր յոյն է, անվերջ կը փնտոէ զայն:

Օր մը աղբիւրը ջրի կ'երթայ. հոն կը հանդիպի իսլամ աղջկայ մը. կը նմանի իր աղջկան. մօր սիրտ է, կրնայ բան մը չզգալ: Բայց աղջիկը մէկէն բան մը լսել: կը հետաքրքրուի միայն ու կը հետազնդէ, ու կը հասկնայ վերջապէս, որ ան հայ մըն է, ու իսլամ ընտանիքի մը տուն կ'աշխատի, իբրեւ անոնց զաւակը: Անհանգիստ է մայրը. եւ աղբիւրը ջրի կ'երթայ ամէն օր :

Օր մը կը բանայ իր սիրտը աղջկան . կաղերսէ , կուլայ , բայց աղջիկը կը մերժէ խստիւ , ու կը մնայ անդրդուելի խոլոմ : Մայրը յուսահատ աղբիւրին դլուխը նստած իր հին օրօրներէն մէկը կ'երպէ ... ի լուր այդ օրօրին , աղջիկը կ'այլայլի . օտար չէ իրեն այդ օրօրը . իր հոգիին ծալքերը կ'իջնէ տակաւ , տակաւ , հզօր ու հարազատ ձայնը կը սարսէ աղջիկը , ու « մամա՛ս » պառալով կը նետուի մօր գիրկը : Ահա՛ , թէ ի՞նչ է մայրը :

Սրգ , հարցնենք իսկոյն , ի՞նչ է այժմ ընտանիքը գաղթաշխարհին մէջ . ունի՞ ան իր բնոյթը , իր աւանդութիւններն ու սրբութիւնները : Մայրը քաղցր օրօր մը գիտէ՞ երգել իր երեխայի օրօրոցին վրայ : Ապահովարար ոչ . ու խեղճ կինը գործատունէ գործատուն , գրասենեակէ զրասենեակ ու ահա՛ , տխուր օր մըն ալ փողոցը ...

Ու այսպէս մեր աղջային գոյութեան հիմնաքարը սարսած է :

Մեր աղջային գոյութեան սղահպանման երկրորդ մեծ սղաշտպանը հայրենի հողն էր , իր բարձր լեռներովն ու զուլաւ աղբիւրներովը : Ո՞վ չի յիշեր . Պարսից Շապուհ արքայի ապարանքէն ներս՝ Արշակ թագաւորին եւ Հայաստանի հողին աւանդութիւնը : Լեռ մը եւ կամ զետ մը հայրենիքին , պիտի բաւէր մեր մատաղ սերունդը հայ պահէրու : Ու հիմա մեր մատաղ սերունդի հողիին մէջ ուրիշ լեռներ կը նստին , ուրիշ գետեր կը հոսին ...

Հայ եկեղեցին ոչ նուազ մեծ պահպան հրեշտակ մը եղած է Հայութեան : Դարեր շարունակ ան մեր աղջին երկրորդ հայրենիքն է եղած . հայ ժողովուրդը տևի քան 15 դար հայ մնացեր է Լուսուրչի կանթեղին ու Մասիսին նայելով : Մեր կղերական պաշտելի հայրերը իրենք

անձամբ հայ լեռներու փապարներուն մէջ սղահած հն հայ տառերը եւ Քրիստոսի խաչը , ու անոր տակը չեն մոռցած սղահելնաեւ Տրդատին սուրբը ... :

Հայ եկեղեցին անբաժան եղած է նաև Հայ Դպրոցը . իր բոլոր թերութիւններովը միասին ան է որ սղահպանած է մեր լեզուն , ան է որ աղջին տուած է Հայրենասէրներու պաշտելի խումբեր . Հայ ժողովուրդին երկրորդ ընտանիքը եղած է ան :

Ու այս բոլորին հետ , ու այս բոլորը իրարու միացնող , բոլորին լոյս ու կեանք տուած մէկ ուրիշ աղդակը եղած է մեր լեզուն , հայ քաղցր լեզուն , լեզուն մեր աղջի հողին իսկ է , ձայնի ու բառի փոխուած . անով արտայայտած , երգած ու զրած է իր զարաւոր յուղումներն ու մըտածումները , իր զարաւոր վիշտն ու սէրը , իր յաղթութիւններն ու անոնց չափ փառաւոր պարտութիւնները , իր անպատմէլի տանջանքներն ու հերոսութիւնները . ան է որ զարէ զար կապած է սերունդները իրարու . ան իր մէջն ունի ե՛ւ Հայ ընտանիքը , ե՛ւ Հայրենիքը , ե՛ւ եկեղեցին ու գպրոցը , եւ մեր ցեղը իր բովանդակ կեանքովը : Հայ լեզուն մեր հրեղէն սիւնը եղած է , որ մեզ առաջնորդած է դարերու մշուններու մէջն մինչեւ այս օրերը : Աւա՛զ , զաղթաշխարհին մէջ մեր այս մայրենի քաղցր լեզուն տակաւ տակաւ կը չի-ջի . հայ երեխան կը մոռնայ զայն , ու անոր տեղ օտար լեզու մը կը սորվի :

Լեզուին հետ կը նոյնանայ նոյնպէս հայ երգը , որը աւելի ուժգին թափով կ'արտայայտէ հայ հոգիին յատկութիւններն ու տենչերը եւ որուն աղդեցութիւնը յայտնի է մեղ այս զաղթաշխարհին մէջն անդամ : Այս ամէնքն ալ այժմ զաղթաշխարհին մէջ կան ու չկան . թէ ընթանիքը , թէ հայրենիքը , թէ եկեղեցին , թէ լե-

զուն ու երդը, ամէնքն ալ կը հիւծին օր ըստ օրէ, ու հաղիւ կը պլուան ծլարձակ- ուող սրտէն ներս :

Մեղի, այս օտար ամիերուն վրայ, իր- բեւ փրկութեան գօտի կը մնան մեր ազ- գային տօներն ու Ազգային խորիրդանշա- նը : Նոր սերունդը հայ պահելու տեսակէ- տէն ողտտիկ չէ ասոնց կատարած դերը :

Ազդ . տօները նախ՝ իրրեւ վերյիշում եւ հետեւարար վերստին ապրում մը մեր վառապահծ դէպքերուն ու դրուազներուն կը լեցնէ մեր նոր սերունդը եւ կը գօտե- սնդէ զանոնք ապագային համար :

Անոնց դերը մեծ է մանաւանդ, իրրեւ հաւաքական ապրում : Հաւաքականութիւնը յուղումներն ու մտածումները հա- զարապատիկ ու բիւրապատիկ անդամ կը մեծցնէ, ու այդչափով ալ կը դրոշմէ ան- հատներու հողիներուն վրայ : Հաղարա- սոր բազմութեան մը մէկտեղ հաւաքուի- լը, ճակատ ճակատի նայիլն ու դէմ դէմի խօսիլն իսկ ահագին գործ մըն է սրտէ սիրու հոգեկան կամուրջ մը նետելու, հո- գեկան հայրենիք մը կերտելու :

Այս օտար ամիերուն վրայ, ո՛չ մէկը, սակայն, դրոշակի հմայքն ունի, ան պարզապէս կը հրաշագործէ . այդ անդօր ու անկեզու լաթի կտորը բանակներու ուժն ունի, եւ աւելին . անոր երեւումն անդամ ժողովուրդը միահամուռ ոտքի կը կեցնէ . եւ ան, որ բանակներ շարժելու ուժն ունի, իր ծփանքին հետ՝ անշեղ ու անվրէպ՝ նոր սերունդը կ'առաջնորդէ իր ցեղի հողիին եւ անոր իտէալին :

Երբ որ ազգային դոյները կը ծածա- նին, անոր վրայ ամբողջ ազգն ու հայրե-

նիքը կը նշմարես : Ի տես անոր բոռնցքը կը սեղմուի եւ հոգիդ անով կը խայտայ :

Եւ վերջապէս կայ ուրիշ ուժ մը, որ չատ կարեւոր գործ մը կրնայ կատարել դաղութներու մէջ, Հայ Մարմեակրքա- կան Ընդհ . Միութիւնն ու Հայ Սկառ- տիզմն է այդ :

Գիտե՞նք, թէ ի՞նչ խանդավառութեամբ կը դիմեն մանուկներն ու պատանիները դէպի՛ մարզական խաղերը, դէ- պի՛ սկառւառութիւնը եւ դէպի՛ ֆութ- պուլը :

Հայ Սկառւառական Ընդհ . Միութիւնը Հ.Մ.Լ.Մ.ի հովանիին տակ փրկարար դէր մը կրնայ կատարել մատաղ սերունդին մէջ, զանոնք ի մի հաւաքելով, եւ բոլորին միեւնոյն դաստիարակութիւնն ու կարգապահական ողին տալով :

Արդ, նկատի առնելով դաղթաշխարհի մեր ահաւոր կացութիւնը, աղղովին, առանց դաւանանքի ու դաստիարակի, եւ առանց հատուածական ու կուսակցական խորութեան, մէկ մարդու ողէս՝ պիտի կրնա՞նք յայտարարել — Հայութիւնը ամէն բանէ վե՛ր — պիտի կրնա՞նք բոլորուիլ մեր այս նուիրական սրբութիւններուն շուրջ, եւ զարկ տալ անոնց ի խնդիր Հայութեան :

Եթէ, այո՛, ապահովաբար կրնա՞նք ըսել պիտի ապրի Հայ Ազգը :

Իսկ եթէ, ո՛չ, ուրեմն ի զո՞ւր ապրեցանք մենք այսքան նահատակութիւններէ վերջ . եւ ի զո՞ւր այսքա՞ն տառապած ենք դարերէ ի վեր . . . :

Վարդա՞ն, Վարդա՞ն, ո՛վ սուրբ, հարկէր ծուլուիլ գարե՛ր առաջ . . . , չէ՞ : ԲԱԲԱԿԻԵԱՆ

Հ. Մ. Է. Մ. Ի ՍՈՒԲԻՇ ԵԿԱԿԻՔԱՆԱԿԻ ՇՐՋԱՆԻ ԳՈՐԾՈՒԵԼՈՒԹԻՒՆԸ

Կը հարցնենք, թէ լիովին կատարած ենք այն ինչ որ կը սպասուի մեղմէ, ու կը պարտադրէ մեր Միութեան վեհ նպասակը, կ'արձանագրենք որ տրուած պայմաններու տակ ու սակաւաթիւ զործօն ուժերու ներկայութեան, բարձրացուցած ենք Հ. Մ. Է. Մ. ի անունն ու գործը այն ժակարգակին ինչ որ վայել է իրեն։ Գոհ ենք, բայց ոչ բաւարար, այն ինչ որ անցնող տասնամեակին մեր մասնաճիւղերը ի գին ամէն զոհողութեան գըլուխ հանած են։

Աշխատելու խանդը որեւէ ժամանակէ աւելի կ'եռույ անոնց մէջ, ու մարմնակը թական զանազան ձեռնարկներէն դուրս, բարի նախանձ մը համակած է մասնաճիւղերը, որոնք լուս աշխատանքի լծուած են օժտելու համար իրենց մասնաճիւղերը ներկայանալի ու պատրաստուած սկառաւներով։ Ասկէ քանի մը տարիներ առաջ միայն Պէյրութ, Դամասկոս եւ Հալիպ ունէր իր սկառատական խումբերը, մինչեռ ներկայիս աւելի փոքրաթիւ զաղութներու մասնաճիւղերն ալ ունեցած են նորագիր սկառատներ եւ գայլուկներ որոնց թիւը միշտ յարածուն վերելքի մէջ է։ Վարչութիւնները տենդագին աշխատանքի նուիրուած են, հոգ չէ թէ տնտեսական զարհուրելի տաղնապը ուրիշ երկրներէ շատ աւելի սուր, կաշկանդած է անոնց իւրաքանչիւրը անհատական զրադաւմներով, եւ ինչո՞ւ չէ, աեղ տեղ հանդիպած արտասոց արդելքներու, որոնք դուր տեղ անբարեխզնութիւնը կ'ունենան այս կամ այն հստանքի մը աղղեցութիւնը տեսնել Հ. Մ. Է. Մ. ի համազային երիտասարդական կաղմակերպութեանը մէջ։

Չենք բաւականանար այնչափով, որշափ անցնող տասնամեակը պատմութեան գիրկը կը նետէ մեր շրջանի գործը, հաստատ համոզումով եւ անկաշառ հաւատքով կը նայինք ապագային։ Վստահ մեր ուժերուն վրայ ու նաեւ չնորհիւ հայ ժողովուրդի մեղ հանդէպ ունեցած անվերապահ համակրանքին ու բարի օժանդակութեան, կը յուսանք աւելի բեղուն եւ տարածուն գործունէութեամբ մը ներկայանալ յաջորդ տասնամեակին, իսկ դադարափար մը տալու համար մեր շրջանի մասնաճիւղերու կազմութեան եւ գործունէութեան շուրջ, ամփոփ կերպով պիտի գըծենք իւրաքանչիւրին կեանքն ու գործը, սկսելով ամենէն հինէն։

1 — Պէյրութ։ — Կարելի չէ ըսել, թէ Հ. Մ. Է. Մ. ի 14 մասնաճիւղերը այսօր գոյութիւն չպիտի ունենային Սուրբոյ եւ Լիբանանի մէջ, եթէ առաջին անգամ Պէյրութ նախաձեռնող չըլլար տուն տալու շրջանի անդրանիկ մասնաճիւղին, բայց համարձակօրէն կարելի է յայտարարել, որ եթէ Պէյրութ իր կաղմակերպութենէն (1923) անմիջապէս յետոյ, չմտածէր կաղմակերպել նաեւ շրջանները, հաւանական էր որ այսքան կուռ եւ կաղմակերպուած պիտի չըլլար Սուրբոյ եւ Լիբանանի մասնաճիւղերու ամբողջութիւնը։

Քանի կը գրուի Հ. Մ. Է. Մ. ի Սուրբոյ շրջանի գործունէութեանը վրայ, հարկ է արձանագրել հոս անունները այնքանի մը պոլսահայ անձնուէր եւ հոյակաղ երիտասարդներուն, ինչպէս՝ Պ. Պ. Ալպէր Յակոբեան, Հայկ Պուտաքեան, Ժիրայր Պալեան եւ Յակոբ Հայրապետ-

ևան, որոնք հազիս ոտք գրած Լիբանանի հողին վրայ, ու տակաւին անստոյդ իրենց ապագայի նկատմամբ, դովելի ու համրուրելի գաղափարը ունեցան ծնունդ տալու «Հ. Մ. Բ. Մ.»ի, ու աջակից ունենալով գաղութիս քանի մը մարդասէր երիտասարդները, խիստ զժուար պայմաններու տակ հիմքը դրին Հ. Մ. Բ. Մ. ի անդրանիկ մասնաճիւղին Պէյրութի մէջ, որը ժամանակի ընթացքին ուռածացաւ, զարգացաւ ու տարածուեցաւ շրջանի բոլոր քաղաքներու ու հայաշատ կեդրոններու մէջ:

1923 թիւին երբ հիմքը դրուեցաւ «Հ. Մ. Բ. Մ.»ի մասնաճիւղին, կարգ մը դպրոցներէ դուրս մարմնակրթական չարժում (սփօր) գրեթէ դոյութիւն չունէր Պէյրութի մէջ. Հ. Մ. Բ. Մ. ի ֆութպօլի խումբի խաղերը հետզհետէ օրինակ դարձան տեղացի երիտասարդութեան հետեւելու զաղթական հայուն, որոնք սկսան կազմակերպուիլ ու նոյն տարուայ վերջաւորութեան Հ. Մ. Բ. Մ. ի շարքին կար նաեւ արարական քանի մը ներկայանալի խումբեր, որոնց դէմ Հ. Մ. Բ. Մ. ի ունեցած խաղերը վերջացած են միշտ յաղթանակով, որոնք խթան մը եղած են մինչ այդ անկազմակերպ ու անորոշ հայ երիտասարդութեան բոլորուելու Հ. Մ. Բ. Մ. ի շուրջ ընդարձակելու անոր դործունէութեան ասպարէղը:

Ֆութպօլի հետ զուգընթաց յառաջացած են աթէթթիք խաղերը, ու առաջին անգամ 1925-ին մասնաճիւղը տուած է իր անդրանիկ ողիմպիականը, ուր Հ. Մ. Բ. Մ. ի մարզիկները ցոյց տուած են գնահատելի արդիւնքներ, ու անկէ յետոյ, միայն երկու անգամ բացառութեամբ, մասնաճիւղը ամէն տարի կ'ունենայ իր ողիմպիական հանդէսները. Հ. Մ. Բ. Մ. ի Պէյրութի մասնաճիւղի անդամներէն ՊՊ. Օննիկ Փելիկեան 100 մէթը արգելարշափ, Նուպար Արսէնեան 200 մէթը ու Յա-

կոր Գարեան 1500 մէթը Սուրիոյ եւ Լիբանանի միջազգային ախոյեաններն են:

Ակառնտական բաժինը դժբախտաբար հոս միշտ սպասուած արդիւնքը չէ արւած, եւ այդ անոր համար որովհետեւ մասնաճիւղը կարող սկառւա խմբապետներ չէ ունեցած, այժմ միայն ունի 60-ի մօտ սկառւաներ ու գայլուկներ, բայց նոր ընտրուած սկառւական խորհուրդը ուրուն մաս կը կազմէ Հ. Մ. Բ. Մ. ի հիմնադիրներէն՝ եղբայր Վահրամ Փափաղեան ու նաեւ Տոքթ. Ե. Ճիմէճեան, ՊՊ. Ա. Թէրմաննեան, Ժիրայր Պէյլէրեան, Օննիկ Պամանեան եւ ուրիշներ, մեծ յոյս կը ներշնչեն մեղ, թէ յաջորդ տարի սկառւական մարզը եւս աննախընթաց յառաջդիմութիւն մը պիտի ունենայ, երբ մանաւանդ Պէյրութ հասնի ծանօթ սկառւա խմբապետ եղբայր Լեւոն Արգարեան:

Մասնաճիւղը ունի նաեւ թէնիսի դաշտ մը, Հ. Մ. Բ. Մ. ի թէնիս յանձնախումբի հովանաւորութեանը տակ, որոնք մէկ տարուան մէջ արդէն յաջողած են հետրքքրութիւն արթնցնել գաղութիս թէնիսի ամաթէօրներուն մէջ, ու սպասուած անդամներու քանակը լրացած ըլլալով, յանձնախումբը նոր դիմոզներուն դոհացում տալու համար, մօտ օրէն կը ծրագրէ երկրորդ քուր մը շինել տակ առաջինի կողքին:

Մասնաճիւղը ունի ծովային լոգանքի յանձնախումբ մը, որոնք շաբաթուան մէջ ու մասնաւորապէս կիրակի օրեր հաւաքելով անդամները ծովափ, լողալ կը սորվեցնեն չգիտցողներուն, Յանձնախումբը կազմած է նաեւ Վարէր - փոլոյի խումբ մը որ փորձեր կ'ընէ շուտով սկսելու մըրցումներու:

Պէյրութի մասնաճիւղը պիտի օժտուի նոր եղանակին Փութպօլի նոր եւ զեղեցիկ դաշտով մը քաղաքի կեդրոնին վրայ, ուրուն համար ծրջ. Վարչութիւնը ծախք

ՍԿԱՌԻՏԱԿԱՆ

ՎԱՐՉԱՏՈՒԽԵՆ

ՊԱՏԻՈՅ ԴՐՈՅ

« Հայ Սկառուտ »ը ողեւորուած շրջաններու տարած սկառուտական աշխատանքէն, Ազգային պետի մասնաւոր արտօնութեամբ, պիտի, պատրաստէ Պատոյ - Դրօչ մը, որը մինչեւ յառաջիկայ տարեշրջանի 15 սեպտ. 1935, շրջաններէն ստացուած սկառուտական տեղեկագիրներու համաձայն, սկկառուտական Վերին - Մարմնոյ դատաւորութեամբ, պիտի որոշէ շահող շրջանը, որու անունը եւ տարեշրջանը ուկեզօծ գիրերով, Պատոյ - Դրօշին վրայ արձանագրելով, պիտի յահճնէ Զայն յիշեալին:

Երեք անդամ շահող շրջանը վերջնական տէրը պիտի դառնայ Պատոյ - Դրօշին:

Մրցման խարիսխն է Հայ Սկառուտի խոստումն ու դաւանանքը:

« ՀԱՅ ՍԿԱՌԻԾ »

Հ. Մ. Բ. Ա. Ա. Հովհանաւորութեամբ,
Հայ Սկառուտներու Բնդհանուր Միութիւնը կը գործէ անկախ եւ ինքնավար:

Նպատակ ունենալով՝

1. — Բնդհանուր դաստիարակչական եւ մասնագիտական աշխատանքներու միջոցաւ, միջազգային սկառուտ - մանկավարժական տուեալներով երկրորդել Հայ վարժարանը;

2. — Կաղմակերպել նոր սերունդը՝ պատրաստելու համար պարկեցու, պարագանական համար քաղաքացիներ:

3. — Դաստիարակել պատանին այնպիսի եղանակաւ մը, որ դառնայ աւելի ձեռներէց, տոկուն, ճկուն ու բարեձեւ,

որ ըլլայ ժտքով արթուն, կամքով զօրեղ:

4. — Աջակցիլ երկուու այն սկառուտներուն, որոնք ցեղին տնտեսական եւ ֆիզիքական պահպանման բնդունակութիւնը ունին:

5. — Գործել, առանց ազդուելու ուեէքաղաքական, կուսակցական եւ դաւանական հոսանքներէ:

ՆՈՒԷՐ ԵՒ ՓՈԽԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ

Սուրիոյ եւ Լիբանանի հայ ժողովուրթը միշտ իր լայն օժանդակութիւնը ըրած է «Հ. Մ. Բ. Ա. Կին, որուն համար կը յայտնենք մեր շնորհակալութիւնն ու յարգանքը»:

Սակայն, հաճոյքով կ'արձանագրենք հոսանքներու ազգայիններուն անունները որոնք իրենց նուէրներովն ու վոխատուութիւններովը մեծ զարկ մը տուած են մեր գործին:

Ն Ո Ւ Ե Ր Ն Ե Ր

Տիար Խանամիրեան Եղբարք նուիրած են Լաթաքիոյ Մասնաճիւղին 30 սկառուտի հաղուստ:

Տիար Տոքթ. Ճիտէճեան նուիրած է Պէյրութի Մասնաճիւղին 10 սկառուտի հաղուստ:

Պէյրութի սկառուտ խորհուրդը նուիրած է Պէյրութի Մասնաճիւղին 20 սկառուտներու հաղուստ:

ՄԵՐ ԸՆՏԱՆԻՔԸ

Մ Ա Հ

Սրտի խորին կսկիծով կը ծանուցանեմք դառնաղէտ մահը, երիտասարդ տարիքի մէջ՝

ՀՄԱՅԵԱԿ ՄԱՏԹԵՈՍԵԱՆ-Ի

Հ. Մ. Լ. Մ. եւ Հայ Ակառւոներու Ֆրանսայի Շրջանի նախկին Առենապետ Յուղարկաւրութիւնը տեղի ունեցաւ 19 - 10 - 34-ին, ի Անկէն (Փարիզ), ընտրեալ բազմուրեան մը ներկայութեան։

Մեր անկեղծ վշտակցութիւնները իր կողակցին, զաւակներուն եւ պարագաներուն։

ԱՄՈՒՍՆՈՒԹԻՒՆ

Սէն - Մօրիսի խմբապետ՝ եղբ. Յով-

հաննէս Պաղտիկեան ընդ Օր. Պայծառ Տէմիրճեանի։

Մեր խնդակցութիւնները։

ՄԵԿՆՈՒՄ

Եղբ. Կարօ Ուշագլեան Հաստատուածէ Մարսէլ։

× Փարիզի խմբապետներէն Եղբ. Ե. Անտելեան մեկնած է Մմերիկա՝ Զիգակօ, (Մ. Ն. .)։

ՓՈԽԱՏՈՒՈՒԹԻՒՆ ԲՆՈՂՆԵՐ
Տիար Շալվարճեան 50 սուր. սոկի։
Տիար Յ. Տէր - Մելքոնեան 50 սուր.
սոկի։

Տիար Գ. Իվելեան 50 ս. սոկի։
Տիար Յ. Թէրճանեան 50 ս. սոկի։
Տիար Ն. Տէմիրճեան 50 ս. սոկի։
Տիար Մ. Հիսարեան 50 ս. սոկի։
Տիար Ռ. Մաւիսագալեան 50 ս. սոկի։
ՇԲԶ. ՎԱՐՉՈՒԹԻՒՆ

ԶՈՒՄԲՃԱԼԻՔ

— Միրուն գայլիկ, եթէ կ'ուզես ինձ նման գիրուկ դառնալ, ամէն օր բիլաւ եւ երկայնախմբորակլորածալ կեր. բայց մանաւանդ, մէր բանակումներու ատեն պատրաստուած, տակը առած եւ մուխը մէջը մտած բիլաւն է որ, քեզ կրնայ, ինձ նման գիրացնել։

Եւ եթէ կ'ուզես Զայլամի նման ջզուտ եւ զօրաւոր մկաններով ոկառւա մը ըլլալ, ամէն առաւօտ եւ երեկոյ 10 վայրկեան բնական մարզանքներ կատարէ։

— Այո՛, գէր առաջ, խմբապետուհիիս ըսեմ որ, երբ երկայնախողովասկ եփէ, քու ըսածիդ պէս պատրաստէ որ մուխը խողովակէն վեր ելլէ։

Իսկ մարդանքը նախաճաշէն առաջ թէ վերջը ընեմ։

— Առաւօտուն անօթի փորանց եւ գիշերը պառկելէդ առաջ։

Պարուկաստան՝ 300 ֆրանֆ :
Յ. Գալայնեան՝ 25 ֆր . :
Օր. Շերշեան՝ 15 ֆր . :
Հ. Միջիկրեան՝ 15 ֆր . :
Կ. Նիկոլեան՝ 15 ֆր . :
Վ. Ալեքս.՝ 40 ֆր . :
Պ. Պէօնկովեան՝ 20 ֆր . :
Թ. Գոռոգարիմեան՝ 20 ֆր . :
Տեսին՝ 40 ֆր . :

Ս Տ Ա Յ Ա Ն Ք . —

ԵՓՐԱԾ . — Անկախ հայոքերը , ազգային , բաղադրական եւ գրական : Ե. տարի : Գուսարիկ 382 , Հալէպ :

ԳՈԼՔԱՆԻԱՆ ԽՈԽՈՐԴ . — Ազգային , հասարակական եւ գրական շարաքարերը : Կ. տարի : Մարիա Լուիզա , 18 , Սոֆիա , Պուլկարիա : Բաժնեզին 30 ֆր . :

ԱՐԵՒ . — Օրաքերը՝ բաղադրական , գրական եւ անտեսական : ԺԹ. տարի : Գոտարիկ 1060 , Գահերէ : Բաժնեզին՝ 40 շիլլին :

ԱՊԱԳԱՅՅ . — Բաղադրական եւ հասարակական երկօրեայ թերը : ԺԴ. տարի : Բաժնեզին 90 ֆր . : 14 , որի ֆուուր Ս. - Տրիլ , Փարէր :

ՀԱՅՐԵՆԻՔ . — Օրաքերը՝ ազգային , գրական , բաղադրական եւ հասարակական : 36-րդ տարի : 13 - 15 Շամփրէ Սքրիք , Պուրքն Մաս . , Ամերիկա : Տարեկան բաժնեզին՝ 6 տոլար , վեցամսեայ՝ 3-50 տոլար :

ԵՐԿՈՒՆԻՔ . — Պաշտօնաքերը Զ. Ո. Միուրեան : Ե. տարի , թիւ 5 , սեպտ. 1934 : 17 , Ավրիլի Ֆիլիփ - Օկիւր , Փարիզ (11) : Տարեկան ֆրանս 15 ֆրանֆ , արտասահման 20 ֆրանֆ :

ՀԱՅ - ԲՈՅՃ . — Թիւ 1 , հոկտ. 1934 : Գողովրդական ամսաքերը թժշկուքեան եւ առողջապահուքեան կամ Տունին Բժիշ-

Պ. Պ.

Տօքթ . Գուլուրեան մէկ տարուան Հայ Ակադեմ կը նուիրէ էլքէֆիէի Ազդ . վարժարանին :

Խ. Առքիսուսան մէկ տարուան Հայ Ակադեմ կը նուիրէ Կայձակէ Քօչունեանիր :

Թ. Գարագոլգարեան մէկ տարուան Հայ Ակադեմ կը նուիրէ Գէյրութիւ Ս. Նշան Ազգ . վարժարանին :

Ք. Գարագոլգարեան մէկ տարուան Հայ Ակադեմ կը նուիրէ Գրրըք - Խոնի Հ. Ա. Բ. Մ. թիւ :

կը : Տնօրին - Խմբոգիր Շ. Կարդունիք : Տուրքական՝ Ֆրանս 20 ֆր . , արտասահման 25 ֆր . :

ԵԵՐԱՆԱԽԵՆԴ . — Բաղադրական , հասարակական եւ գրական անկախ շարաքարերը : Ե. տարի : Բաժնեզին՝ 10 ֆր . : Թէկրան , Պարսկաստան :

ԱՀԵՔ . — Ազգային , գրական եւ բաղադրական շարաքարերը : Դ. տարի : Բաժնեզին՝ 80 ֆր . : Ղազախսայրանէ փողոց , թիւ 23 , Պարսկաստան :

ԱՐՓԵ . — Հայ ընտանեկան պարքայինքներ : Գ. տարի : Բաժնեզին՝ 2 տոլար : 78 , Կէնտիլ ալբնին , Ալուն , Մէս , Ամերիկա :

ՄԻՈՒԹԻՒՆ . — Պաշտօնաքերը Հ. Բ. Ը. Մ. : ԻԳ. տարի , թիւ 167 , Մայիս - Յունիս , 1934 : Հասցէ 11 , Աբուար Ալունի , Փարիզ : Տարեկան բաժնեզին՝ 4 շիլլին :

ՀՕԿ . — Բ. տարի , թիւ 9 , սեպտեմբերը : Օրկան արտասահմանին Հօկերու :

ԱՆԱՀԵՑ . — Համելէն մտածման եւ արուեստի : Խմբագլու Արշակ Չօվանեսան : Ե. տարի , թիւ 5 - 6 :

ԲԱԶԱՐԱՎԵԿ . — Համելիսարան , բանսիրական , գրական - գիտական , բարյական : Հասոր Գ. թ. : Տարեկան 60 լիրէր յուալ . 16 ֆր . զուից . : Հասցէ Ս. Ղազար Վենետիկի :

« ՀՈՅ ՍԿՈՈՒՏԵՐ» ԻՆ

ՊԱՍՏՈՐԸ

Սկսում բաժանարդագրուէ
Բաժանարդագրէ՝ դրացի
Բաժանորդագրէ ազգականէ
Բաժանորդագրէ բնիկերմերը
Բաժանորդագրէ ամենը :

Ժաշտոցի
ԳԱԼՈՆԱԳԻՆԵՎԻ
Եաշտարակը

RESTAURANT CARLO

34 Rue St Lazare - PARIS

La Gérante: M. MINTANDJIAN
8 quatre-vingt-six ՊԱՏՈՐԸ ԻՆ ԱՐՄԵՆԻԱ

Imprimerie du GLOBE
60, Rue de Provence, PARIS